

Дължина: 12 км. Време: 5-6 ч Сложност: Сложен. Желателно е ползването на GPS и усет за ориентиране.

Преди 2 години, когато катерих вр.Руй си набелязах и първото "връхче" от планината. Връхчето всъщност е безименна кота, а връх Локви-Рид (или Шип) е от вида: "слез, за да стигнеш върха". Изкачването го бях планирал по ясно виждаща се просека на сателитна снимка, а слизането по трак от BG Торо Maps. "Изобщо лесна работа", с такава нагласа потеглих.

[GPS Track](#)

[Профил](#)

[Карта](#)

[Виж в GoogleEarth](#)

{googleAds}

```
<div style="float:left">
```

```
<script type="text/javascript"><!--
```

```
google_ad_client = "pub-9235085893871339";
```

```
/* 125x125, grey */
```

```
google_ad_slot = "6398749426";
```

```
google_ad_width = 125;
```

```
google_ad_height = 125;
```

```
//-->
```

```
</script>
```

```
<script type="text/javascript"
```

```
src="http://pagead2.googlesyndication.com/pagead/show_ads.js">
```

```
</script>
```

```
</div>
```

```
{/googleAds}
```

Тръгнах от с.Ломница, паркинга за ждрелото. Първият километър напълно отговаряше на очакванията ми. Прекрасно време, чудни гледки във всички посоки и леко изкачване ... докато пътят изведнъж изчезна! Бърза справка с GPS-а, пътят трябва да е напред, но той завива в обратна посока, а напред плътна стена от зеленина. След 5 минути недоумение и колебание разрових зеленината и се оказа, че пътят си е там, където очаквах, но няколко храста бяха образували тапа. Следва 50м провиране и нещата се оправиха. След остър завой на ляво започва стръмно катерене. Разбрах и каква е просеката. Там са минавали телените мрежи на кльона от близкото минало. Има и хубава пътека покрай тях.

Следва спокойно качване до височина ~1000 м. и нова изненада ... просеката изчезва, обрасла е яко. След сериозна едночасова борба с храсти и тръни стигнах билото. Качих се на безименната кота. Гледката (и снимките) към ждрелата и околните баири ми отне половин час. Започнах да се замислям за хапване, да ама за да стигна до мръвката, първо трябва да сляза. Ей къде е маркираната по картата пътека през манастира. Трябва да стане бързо и след тах час и половина да съм при мързеливата ми компания, която отиде да зяпа джрелото.

На връщане се "изкачих" до вр.Локви-Рид. Всъщност триангулационната точка се намира на 20 м. по-долу от баира, но кой ти гледа, още един връх в списъка. Маркираната едноименна чешма в BG Торо Maps лесно я намерих, но май не е подходяща за ползване. Не разчитайте на нея. Междувременно установих, че маркираната пътека не съществува, трака е през хубава ливада. Където се срещнах с 2 сърни. Но докато извадя фотото, офейкаха. Явно за документиране на такива срещи трябва друг тип техника - DSLR примерно. Време е да се замисля за ново фото, прекалено много диви животинки ми "бягат от кадър".

Тръгвам смело по трака и омаян от мисълта за близка среща със скара и бира, се набутвам в някакви храсталаци. Справка с GPS-а ... тракът води през храстите. И започна един глиганинг, помен от пътека няма. Чак до т.Furgon си продължи. 4 пъти пресякох стари пътеки, успоредни на склона. От фургона започва приличен, на места малко обрасъл черен път, спускането се ускори. т.Картај не става за пиене. Всъщност става, ако се разбие якия катинар. Естествено не си нося подходящите за целта инструменти и жаден продължих напред. Изведнъж дочувам познат шум, вляво на 5 м. от пътя има чудесна чешма, а и пътя стана направо идеален. След 200 м. нещо ме усъмни, много се отклоних от трака и поех посока към града. Пак съм изпуснал нещо ... Последва лек глиганинг по обрасла стара пътека, която ме заведе до манастира. След няколко снимки и още малко спускане стигнах асфалтовия път. 1 км. трамбоване по асфалта и стигам заветната цел - мръвка с бира. Докато отпускам морна трътка, наблюдавам цвѣкащите наоколо пишман туристи дошли да минат по 1 дървен мост и да разгледат отблизо камънаците. И разбира се, да се похвалят по GSM-те на познатите си, за извършения от тях подвиг. Имаше и друга категория "туристи", стадо моторизирани кретени, които само псуваха "педерастите" правили екопътеката, щото по нея не можело да се мине с мотор ... Водачът им, породисто говедо някакво, най-демонстративно отиде с мотора до реката и се изпика в нея!

Въпреки сложния терен, маршрутът е изключително приятен, препоръчвам го.

```
{googleAds}
<div style="float:center">
<script type="text/javascript"><!--
google_ad_client = "pub-9235085893871339";
/* 728x90, създаден 09-12-1 */
google_ad_slot = "8020765269";
google_ad_width = 728;
google_ad_height = 90;
//-->
</script>
<script type="text/javascript"
gead2.googleadsyndication.com/pagead/show_ads.js">
</script>
</div>
{/googleAds}
```

Врџх Локви рид

Written by LamiaTriglava

Monday, 28 September 2009 14:53 - Last Updated Tuesday, 08 December 2009 12:37

{gallery}00160album{/gallery}